

Sygn. akt III KK 377/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga
w sprawie **M. D.**

ukaranego z art. 77 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 marca 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść ukaranego
od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 28 lutego 2014 r.

**uchyla zaskarżony wyrok w części orzeczenia o karze i w tym
zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w C.**

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt ... 730/13, M. D. uznany został za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że "w dniu 11 lipca 2013 r. w S. woj. L. nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt gospodarczych poprzez

nietrzymanie ich na uwięzi”, tj. wykroczenia określonego w art. 77 k.w. i za to ukarany karą grzywny w wysokości 400 zł.

Wyrok ten w całości, na korzyść ukaranego, zaskarżył – wniesioną na podstawie art. 110 § 1 k.p.k. kasacją – Rzecznik Praw Obywatelskich. Zarzucił powyższemu orzeczeniu „rażące i mające istotny wpływ na jego treść, naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 77 Kodeksu wykroczeń, polegające na błędnym jego zastosowaniu, albowiem Sąd Rejonowy orzekł wobec obwinionego M. D. karę grzywny w wysokości 400 złotych, to jest w wysokości powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia karą, bowiem za wykroczenie przewidziane w tym przepisie, można orzec karę grzywny do 250 złotych albo karę nagany”. W oparciu o tak sformułowany zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w C. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafny jest podniesiony przez Rzecznika Praw Obywatelskich pod adresem wyroku sądu *meriti* zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego – art. 77 k.w., tak bowiem należy potraktować orzeczenie o ukaraniu M. D. karą grzywny w wysokości 400 złotych w sytuacji, gdy górna granica sankcji za tego rodzaju wykroczenie określona została przez ustawodawcę na 250 złotych. Ukazanie karą przekraczającą przewidziany w ustawie próg miało przy tym – co oczywiste – istotny wpływ na treść orzeczenia, skutkowało bowiem dolegliwością, której ukarany ponieść nie powinien.

Implikowało to wydanie przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego, z tym, że wyłącznie w zakresie orzeczenia o karze. Wprawdzie skarżący w pisemnej kasacji zadeklarował, że wyrok Sądu Rejonowego zaskarża w całości, wnosząc również o taki zakres jego uchylenia, nie ulega jednak wątpliwości, że zarówno z treści zarzutu kasacyjnego, jak też uzasadnienia skargi wynika, iż autor kasacji upatruje naruszenia przepisów prawa wyłącznie w orzeczeniu kary grzywny przekraczającej granicę wskazaną w art. 77 k.w., a więc w rzeczywistości skarży przedmiotowy wyrok tylko w części rozstrzygnięcia o karze i taki też mógł być – zob. art. 536 k.p.k. – zakres w jakim zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu. Należy przypomnieć, że zakres zaskarżenia powinien być dekodowany nie tylko w oparciu o deklarację jej autora dotyczącą tej kwestii, ale także w oparciu o treść zarzutów

kasacyjnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 r., II KK 213/09, LEX nr 532377). Zarzut sformułowany przez Rzecznika Praw Obywatelskich w niniejszej sprawie, co jest oczywiste i co zauważono wyżej, ogranicza się natomiast jedynie do kwestii wymiaru kary.

Procedując powtórnie w zakresie w jakim nastąpiło przekazanie (art. 442 § 1 k.p.k.) sąd *a quo* prawidłowo określi wobec obwinionego wymiar kary, której wysokość mieścić się będzie w granicach przewidzianych sankcją art. 77 k.w. Kierując się powyższym orzeczono, jak w wyroku.